

[Birthe Rønn Hornbech]

Det er rigtigt, at der er kommet store besparelser på statsbudgettet, og derfor er jeg egentlig også stærkt i tvivl om, hvorvidt socialdemokraterne i regering ville have fremsat dette forslag.

Vi afviser som sagt forslaget.

Birthe Hansen (SF):

Siden den borgerlige regering med hjælp af bl.a. det radikale venstre i oktober 1982 fik indført karensdagen, har der været og vil der fortsat blive fremsat forslag om ophævelse af denne lov.

En lov, som medfører løntræk for fravær ved første sygedag, betragter vi stadig væk i SF som skat på sygdom. Samtidig har denne lov som andre af de love, den borgerlige regering har fået gennemført, til hensigt at skævdele og gruppedele vort samfund. At dele os op i grupper; dem, der har arbejde, og dem, der ikke har; dem, der er raske, og dem, der ikke er; dem, der får trukket i løn fra første sygedag og dem, der ikke gør; dem, der får dagpenge, og dem, der ikke mere får, men må nøjes med bistandslovens § 37, stk. 4 – også kaldet varig hjælp. Sådan kan jeg fortsætte med at remse op alle de uligheder, som den borgerlige regering har skabt og vil fortsætte med at skabe i vort samfund.

Derfor vil vi herinde og uden for folketinget arbejde på at genskabe den solidaritet, som vort samfund må og skal bygge på, hvis det skal være værd at leve i.

Jeg har sagt det før, og jeg vil gentage det igen og igen: sociale foranstaltninger er almennyttige. De er ikke alene til gavn for brugerne, men de er med til og af stor betydning for at kunne opretholde stabile samfundsforhold. De er med til at bevare menneskers livsduelighed og arbejdsevne.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Da mit partis ordfører i denne sag, fru Aase Olesen, ikke kan være til stede, skal jeg på hendes vegne udtale, at det radikale venstre som tidligere afviser at ophæve loven om karensdagen.

Vor begrundelse er fortsat, at den har været den besparelse af alle, der har ramt bredest og dermed været mindst tyngende for den enkelte, selv om vi må erkende, at der er tegn på, at den har visse sociale skævheder.

Vi vil gerne benytte det kommende udvalgsarbejde til at se på de påståede urimeligheder i administrationen af loven. Kan man finde forenklinger og bedre løsninger på enkeltproblemer, medvirker vi gerne hertil, men det er en forudsætning, at man ikke tilsidesætter den budgetforbedring, der var det radikale venstres eneste argument for at medvirke til denne lovs gennemførelse. Vi vil derfor bede socialministeren til udvalget fremskaffe alle relevante oplysninger i forbindelse med loven.

Addi Andersen (CD):

Centrum-demokraterne kan ikke gå ind for socialdemokratiets forslag om bortfald af karensdagen. Karensdagens indførelse førte til mange protester, men protesterne er efterhånden blevet mindre. For det første er det kun os raske og os med arbejde, der betaler, og vi er privilegerede i forvejen. For det andet har den foreløbige opgørelse vist, at der indtil nu er sparet omkring 700 mill. kr. ved karensdagens indførelse. Endelig er der konstateret et fald i enkeltfraværdsdagene på enten fredage eller mandage. Jeg tror kun, det er få, der har benyttet sig af dette, men bare det er en enkelt på hver arbejdsplads, bliver det mange på landsplan.

Vi mener i CD, at den danske lønmodtager kan leve med karensdagen i lighed med lønmodtagere i en række andre lande, f.eks. Sverige. Nu bliver der hakket så meget på den borgerlige regering om, at den gør det ene, og den gør det andet mod lønmodtagerne. Men vi kunne måske være så spidsfindige at give hr. Erik B. Smith den gode idé at tage lovforslaget under armen og drage over Sundet og måske få den socialdemokratiske regering derovre til at ophæve karensdagen.

Pia Kjærsgaard (FP):

Et tydeligt tegn på, at socialdemokratiet har mistet overblikket, ser vi i de forslag, der mange gange kommer fra det parti. Nyttænkning har trange kår i socialdemokratiet, og at genfremsætte et lovforslag flere gange om året, synes vi ikke er nogen særlig god idé. Allerede i 1983, hvor karensdagens indførelse blev vedtaget, fremsatte socialdemokratiet et forslag om afskaffelse af karensdagen. Det mest bemærkelsesværdige var, at det skete, næsten før lovens tryksvæerte var blevet tør.